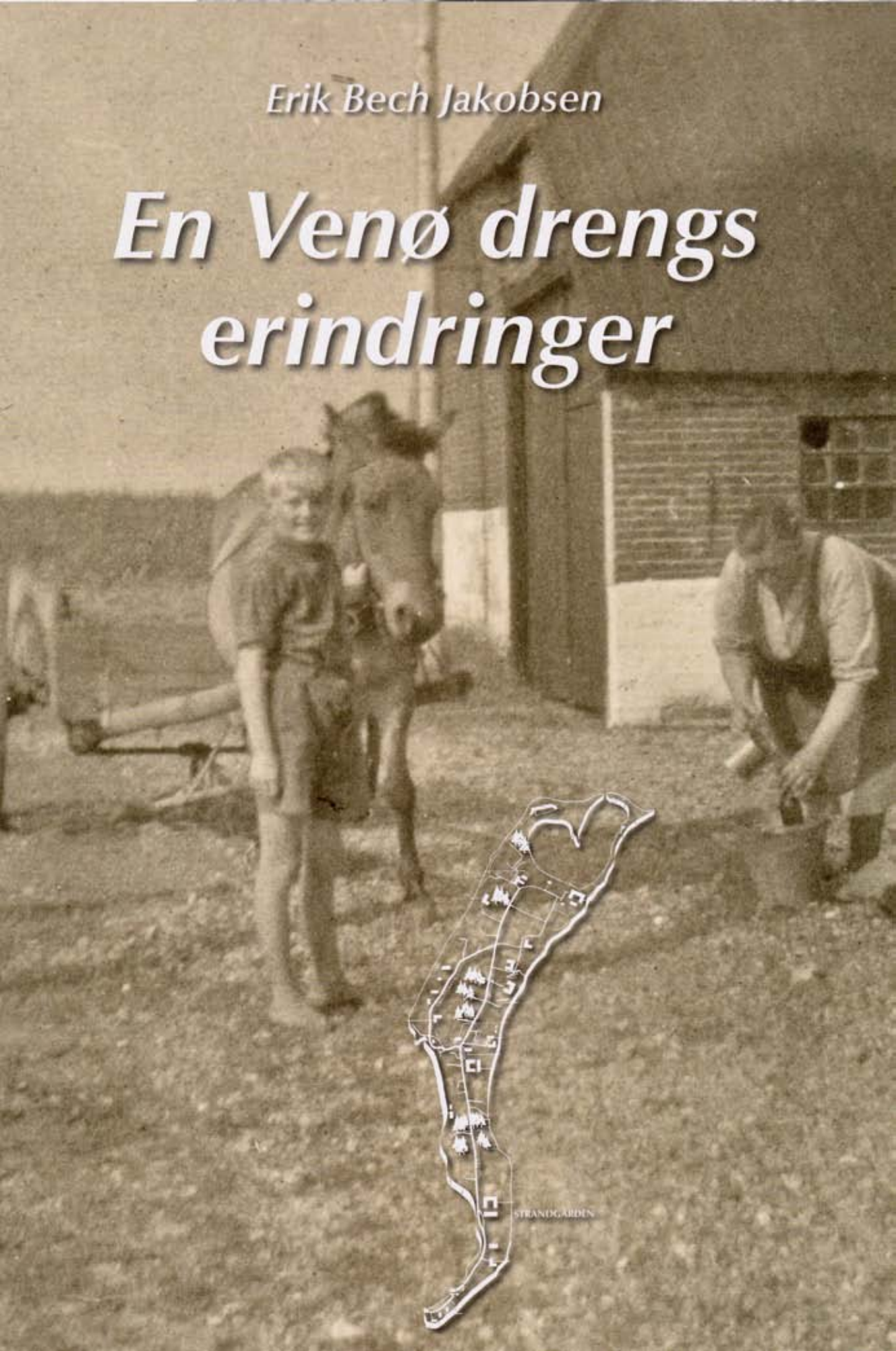
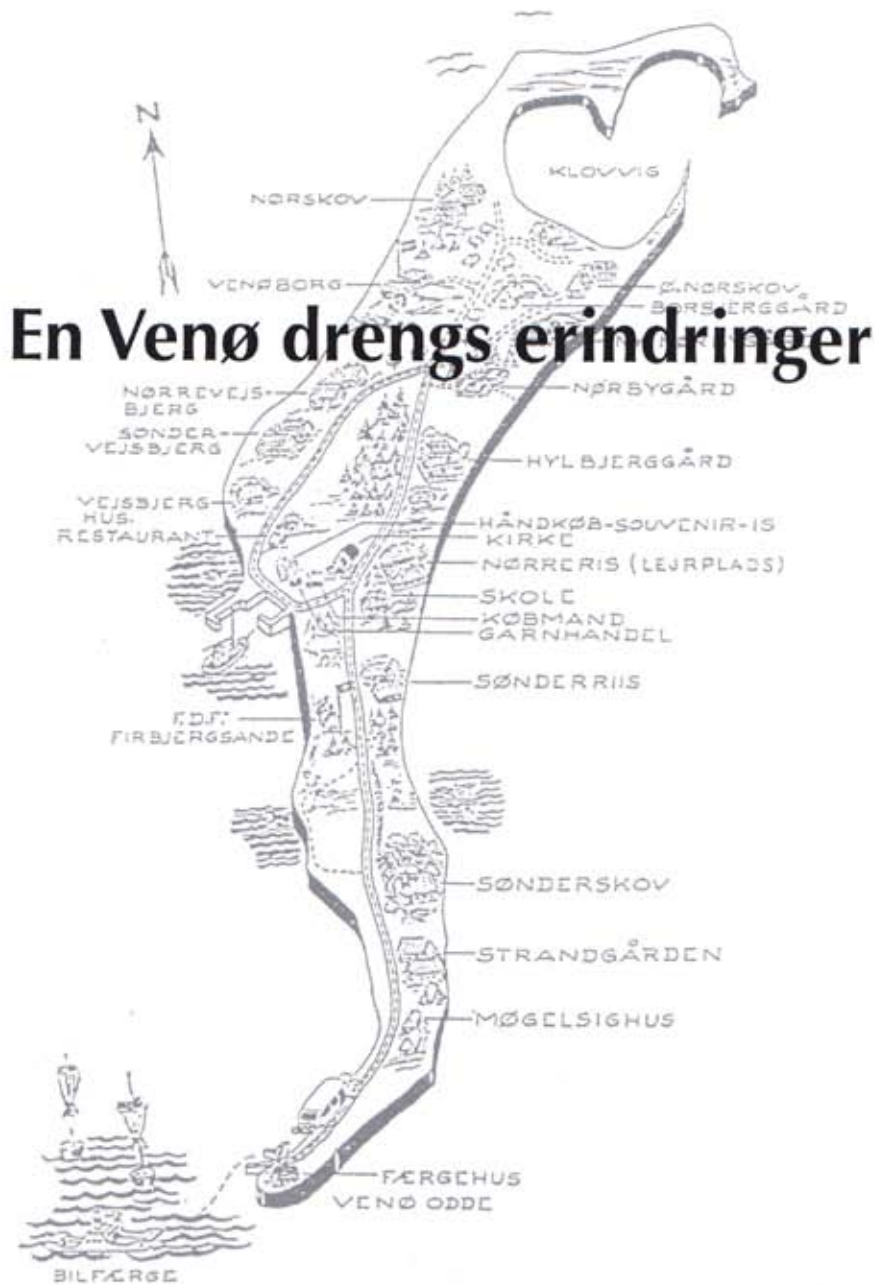

Erik Bech Jakobsen

En Venø drengs erindringer

STRANDGÅRDEN

af

Erik Bech Jakobsen

Indholdsfortegnelse

Forord	7	Struer Landboforening	93
En Venø drengs erindringer	9	Mergel og kalk	94
Min slægt	10	Dræning af Møgelsig 1947	95
Min mors slægt	16	Haven på "Strandgården"	95
Sengene	32	Venø Kirke	96
Oluf faldt ned i brønden	40	Kvindelige Præster	100
Mor Ingrid Kristine Jakobsen	41	Kirkeskibet fra 1956	101
"Stradgården"	41	Ny salmebog 1953	102
Krigen, 1940-1945	42	Kirkegården og de mange grave	102
Flyvmaskiner	47	"Æ Præjkstol"	102
Monologer og remser	56	Andagtsbog af C. Bartholdy eller Madsens Dagbog	102
Orgelspil	56	Bordbøn	102
Rationeringsmærker	56	Kongeskibet Dannebrog	103
Guldurene	58	Uldhandlere på Venø	110
Nye tænder	58	Maler Åge Gade fra Humlum	111
Købmand Jens Nørbygård	58	Struer skole, Eva	111
Håndkøbs-butikken på Venø Havn	60	Venø Skole	111
Venø Telefoncentral	61	Badning i skoletiden	123
Dilettant og komedier	63	Julebøger/Drengbøger/Skolebøger	126
Moders sølle ben	63	Møllen	134
Flinterredskaber	63	Vandmøllen/Vindmøllen	134
Grydenavne på "Strandgården"	64	B. I. A. motor 1948	135
Træer	64	Tærskemaskine, plejl hvis der ikke var til til at trække møllen	136
Stueuret mf.	64	Kværn og hakkelsemaskine, rensemaskine, vægt med lod.	137
Bændelorm / Spoleorm	64	Sarpsborgpigen. En statue rejst 26. maj 1948 på Struer havn	137
Heste	66	Lys og lygte	138
Køer, kvier og kalve	69	1949-1950 Strøm på Venø	141
Svin	71	Radio	143
Hunde og katte	73	TV	144
Rotter	73	Sommerferier	145
Får	73	Ferie drenge på "Strandgården"	147
Geder	74	Gæster på "Strandgården"	148
Fjerkræ	74	Husmoderforeningen. Sang fra 1946	149
Ræve	75	Færøerne	152
Duer	76	Lege i skolen	152
Fisk	76	Lege på "Strandgården" og huset i Venøby m.m.	154
Fugle	76	Oluf havde et fotografiapparat	156
Jagthistorier fra 1951	78	Soldater	156
BirtheLine og Peder Kristian. (legat Aktion)	78	Naboerne til Strandgården	158
Tørv	79	Nikolaj og Marie Nikolajsen	160
Dotter Tage Kjær	80	Lunds hus	162
Ingrid og Jepes børn	80	Stinus og Karoline Nikolajsen	162
Konfirmation	80		
Bryllupper	84		
Fars død 17. december 1945	90		

Sønderriis's eng	164	Rofærgen	214
"Norreriise's" eng	165	Doktor og jordemor. (Rofærgen)	216
Chr. Nyby's eng	165	Den gamle postbåd	217
Møgelsig pumpelag, hvor far var kasserer	165	Postbåden "Svanen"	218
"Sønderskov"	165	Venøfærgen 1958	224
Laust's hus	172	Venøhistorie	227
Venø Odde	173	Huset i Venøby og lidt historie	228
Salg af mærker	173	Julebagning i Venøby	233
Kaptajn Kurt Carlsen og sit skæve "Skiv"		Naboer i Venøby	234
"Flying Enterprise"	174	"Sønderriis" 1953	235
Advent	174	Frimærker. + Far og mors kærestebreve	236
Julekort	176	Asparges	237
Julebagning	176	Høns, dværghøns, ænder og gæs, høns og katten	
Juleslagtning	177	Tarzan i Venøby	237
Julegaver	178	"Sandfær" Vind ved Holstebro	239
Julefrokost	178	Nytårsaften i Venøby	240
Juleaften på "Strandgården"	178	Venø-drengen i Struer	241
Juletræ i missionshuset "Nazeret"	179	"Sønderriis" igen. 1. november 1953-1.maj 1954	241
Børnegudstjeneste	180	Venøborg / Firbjergsande / spejderlejrer	244
Ungdomsmøde	180	Vind	248
Gymnastik og Håndbold. Fodbold. Sløjt.	180	Ronde Efterskole, Vinteren 1954-55	248
Basar i missionshuset "Nazeret", bygget i 1902	181	Oluf og Bjarne i USA	249
Missionsuge	181	16 år og ny knallert	250
Gækkebreve	182	Sildefiskeri med Mads Nielsen og Marinus Olsen, april 1955	251
Fastelavn	182	Sagn og myter	251
Påske	183	Heksen i Firbjerg	253
Pinse	183	Traktorer	255
Grundlovsdag	184	Willys Jeep	260
Ny Grundlov 1953	184	Motorcykler	260
Gymnastik, i skolen	184	Venø Skole bygget 1915 og nedlagt 2004	260
Udflugter fra Venø Skole	184		
Skolelæge	185		
Skolevejen	185		
Dukker	188		
Tordenvejr. Og skypumper.	188		
Boller Slot	188		
"Folke Kuranstalt ved Hald" 1948	189		
U.F.O: uidentificerede Flyvende Objekter. Eller var det meteorer. Vi kaldte dem "Flyvende tallerkner". Som mange så på himmelen efter krigen.	189		
Cykle	191		
Sparemærker. Struer Sparekasse.	191		
Spanskrør	191		
Salmevers	192		
FN Dagen. 24. oktober 1945	192		
Fjorden	192		
Sommer	195		
Vinter	197		
Østers Kompagniet i Klovvig og omkring Venø. M.M.	204		
Børnefødselsdage	205		
Venø Havn	206		
Dæmningsplaner og Broplaner, Bundprøver og udtørring af øster fjorden.	212		
Kapsejlads	214		

Forord

Historie gør os i stand til at sætte nutiden i perspektiv og forstå fremtiden, når vi har fortiden med i bagagen. "De mennesker, som får mest ud af livet, er ikke dem, der har levet i hundrede år, men dem som har levet hvert minut".

Jeg er født 8. marts 1939 på "Strandgården", Venø. En dejlig ø i Limfjorden, hjemmedøbt 11. marts Erik Bech Jakobsen. Jeg vil nu fortælle "En Venø drengs erindringer", jeg har skrevet om det jeg kan huske, det der er blevet fortalt af mine søskende, om da min familie kom til Venø, jeg vil fortælle om familier og gamle øboer. Jeg har lidt historie med, for fortiden er nødvendig, hvis man er i nutiden og prøver at fundere om fremtiden. Det kan være vanskeligt for en fhv. landmand at sætte det hele sammen og der er da også noget som er skrevet to gange, men i andre sammenhæng. Jeg har samlet oplysninger næsten alle mine dage. Det har ikke altid været idyl, at bo på øen. Vinteren har mange gange isoleret Venø med is og stormvejr har forhindret folk i at sejle i deres små robåde og senere med sejl og motorbåde. Der er jo mange, der

har oplevet og hørt det samme som mig, men har måske opfattet det på en anden måde. Der er jo også mange ældre mennesker, som har fortalt om gammel tid, og mange episoder kan jo også forstås på flere måder.

Jeg er nok et af de kreative mennesker, der aldrig har hjernen helt i ro, ideer og minder kommer til mig på ubejlelige tidspunkter og når de kommer, skriver jeg dem ned! De kan komme om natten, så jeg vågner, på toiletet, når jeg kører i bilen, eller hvis jeg sidder og taler med nogen. Ja, så er jeg nødsaget til at skrive det ned og det kan sommetider virke lidt mærkeligt på nogen, men det er jeg nød til, for ellers går det tabt. Men man skal huske på, at jo mere man åbner sig, jo mere sårbar er man senere.

God fornøjelse
Erik Bech Jakobsen

"En Venø drengs erindringer"

Det knirkede i seletøjet når de to gule nordbagger lagde kræfterne i. Jorden gungrede under deres hove, og ånden stod ud af deres opspilede næsebor som dampstråler fra et stempel på et lokomotiv.

Plovjernet skar sig gennem jordskorpen og lagde fure til fure i snorlige rækker efter sig, som var de trukket efter en lineal.

Den unge mand, som hed Bent, styrede ploven med sikker og kyndig hånd. Nordbaggerne styrede sig selv. Fure op og fure ned gik det i samme jævne tempo og samme ryt-

Forårsplojning.

Venø.

me og et harmonisk samspil, der ikke blot talte om solidt og godt arbejde, men om et nært kammeratskab mellem fører og dyr. Hestenes prusten, lyden af deres trampen i mulden, og plovens æg som skar sig gennem jorden, den unge mands stadige småsnak og opmuntrende tilråb eller små tjat med tømme var de eneste lyde, som forstyrrede den ellers overalt herskende stilhed og naturlig fred.

Engang imellem når han kom ned til markskellet, holdt de, som efter stiltidende aftale et lille kort pusterum, under hvilket hestene lod hovederne hænge ned mod jorden, slappede musklerne og viftede med halen, han fjernede tømme fra skuldre og ryg, hængte den over ploven og gravede fra jakkelommen tobak og pipe frem, stoppede og tændte, lænede sig mod plovens stel og lod et kritisk, og undersøgende blik glide tilbage over udført arbejde eller ud over fjorden, som bredte sig på begge siden af gårdens jord.

Vejret var roligt, næsten blikstille, næppe en vind rørte sig. Luften var klar og ren, føltes ligefrem lun og fyldtes med sang fra lærken højt oppe under himlen, viberne fløj som var der akrobatflyvning, strandskader og præstekraver løb på strandbredden og skræppede op. Ude på fjorden var der nogle lystbåde, som sejlede forbi, det skred næsten ikke, da der jo ingen vind var.

Eksempel fra side 66

Eva, Bent og Oluf. Se mælkespanden.

Erik holder Fylle, Oluf hviler sig.

en bændelorm, det er en snylter, fladorm, der i kønsmoden tilstand lever i tarmen hos mennesker og visse andre hvirveldyr. Talrige arter, hvilke de fleste er tvekönnede. Hovedet er forsynet med sugeskåle eller kroge. Optager næring gennem huden og har ingen tarmkanal. Den almindeligste bændelorm i Danmark er oksetintebændelormen; sjældne er svinetintebændelorm og fiskebændelorm. Spoleorm bliver op til 40 cm. man får oftest spoleormens æg via jord i grøntsager, æggene klækkes i tarmen, og med blodet transporteres de til lungerne, hvor de hostes op og sluges, og så er spoleormene klar til at hygge sig i tyndtarmen. Der er god plads, men man

kan få hoste, åndenød og sommetider feber. Spoleorm er mest almindeligt hos børn: Det med jord i grøntsager, her tænker jeg på, da jeg var dreng, når vi spiste gulerødder! Op af jorden med guleroden og så tørrede vi den ren i græsset, eller næsten ren. Der er andre muligheder, hvor der kan være jord med, i radiser som vi også rykkede op og spiste, persille og porre. m. m.

Heste

Vi havde to heste + føl, de første jeg kan huske er "Fylle" og en islænder hest, som vi kom af med og solgt i 1946. Det var onkel Marius fra "Overgård" i Resen, som stod for salget. Der var noget med hesten og mor kom til at betale erstatning. Vi havde så nordbaggehoppen "Fylle", den fik et føl, som kom til at hedde "Aspane".

Det var en halv "Belgier", da den blev større, skulle den være arbejdes hest sammen med "Fylle".

Fylla kunne bide tøjret over, og så ville den ikke lade sig fange. Bjarne fandt dog snart på råd, han sprang på rykken af "Aspane", og red hen på siden af "Fylle", og så sprang han hurtigt over på den løsslupne hest, det var jo uden sadel, så Bjarne måtte holde godt fast.

Oluf sørgede for at smed Hågensen, som havde smedeforretning i Kirkegade i Struer smedede et langt jern tøjler hæl til Fylle.

"Aspane" kunne godt blive lidt uregerlig, engang jeg satte "koglen" på stjerten, bed den mig i skulderen, ja den løftede mig. Engang Bjarne skulle op i båsen med en riskurv fuld af skrabe roer, sparkede den lige på kurven, så Bjarne trillede ned af båsen.

Erik og føllet ca. 1952.

købte den af Herluf Thoustrup i Nørskov 1948. Vi skulle have et læs roer, Herluf 100 kr. + Bent skulle arbejde på "Nørskov" i 3 dage. (Skulle male møllen). Af den gamle jumbe blev der lavet en lille vogn, til en hest og det var med den, vi kørte mælken hen til Sønderskovs Bro. Der var på gården en Dansk Harve, en Siksak Harve, en Kultivator, en Fjeddertands Harve, Avance, Plov, Rensplov, Tromle. Før roerne skulle sås havde vi to tykke planker på ca. 2 meter, den trak hestene hen over marken så bedet blev helt jævnt og fladt, i 1952 skulle jeg slæbe på Ørbjerg, imedens Bjarne var i Struer efter frøene, han fortalte, at han kunne se hestene fra Struer. Om eftermiddagen såede vi roer med avancan, og Fylle, som jeg trak i bidslen / horlavet. Da roerne var kommet fint op, kom der "Æ Pins Vesten" og der blæste nogle af roerne væk, så vi måtte så om, og det blev "Turnips". Det var også det år, rødbederne, gulerødderne og kålene var på Ørbjerg, men grønkål, hvidkål, rødkål og spidskål, rosenkål kan jeg ikke huske vi havde i marken. Bent eller Oluf købte en roeoptyger til kålroe, den kunne aftoppe de langhalsede kålroe og tage dem op i en arbejds-gang.

Hestene var altid velstriglede, manke og hale var flot klippet, så det så godt ud. Når Oluf kørte med de to nordbagger heste for den lille gummivogn, sad han sommetider med pisken, men jeg tror aldrig han brugte den, ude i yderenden af snoren, var der tvundet / splejset noget hestehår, så kunne man rigtig slå smæld med pisken, og prøvede da også, når hestene ikke var spændt for vognen.

I skulle ha prøvet at gå ind i en hestestald, læner sig op af en bæsling, man kan lugte hestene, jeg kunne lide lugten, jeg havde det jo i næsen fra mine drenge dage. Når

så "Fylle" eller "Aspane" fik føl om foråret, ja i skulle lige ha set, føllene løb i fuld galop, de slog op i luften med bagbenene, de kunne næsten løbe i rund kreds, helt omme på siden? Jeg tror det var i 1950, at der var to føl?

Det var også sjovt, når Bent eller Oluf spændte Fylle for kanen om vinteren og den travede på vejen eller hen over markerne, så sneen sprøjtede ud til begge sider.

Det var også i 1950, at vores nabo Ejnar Stefansen og Bjarne samlede 83 læs roer og så blev der også hentet flere slanter roe med top til køerne og kvierne. Sådant dag og særlig hvis jorden var fugtig, ja så kunne hestene skumme om bringen, da skulle man passe på hestene ikke blev hudløse der, der kunne også være meget skum om hestenes mund, og den kunne godt blive øm, hvis man rykkede for hårdt i tømmerne.

En vinterdag, hvor der skulle køres roer ind til dyrene, tog vi ikke hestene ud, men brugte trillebøren, jorden over roerne var meget frosset, vi kunne ikke slå det ned, så Bjarne havde en lang fork, så kunne han nå dem, jeg læsede dem op på børen, Bjarne kørte dem ind.

Det kneb for mig, at komme op på ryggen af Fylle, så jeg kunne ride, men en stor sten, en dige eller andet var godt, sommetider satte jeg de bare tæer på hestens knæ, tog godt fast i manken og hev mig op, hvis jeg lagde mig hen over halsen, kunne jeg nå ned og kærtegne hesten på mulen og det kunne den godt lide.

Engang ca. 1950 skulle Bent og jeg til Struer med et føl, som skulle slagtes. William roede os over sundet og føllet svømmede. Vi trak den fra Kleppen forbi de 2-3 gamle træ sommerhuse, den ene var slagter P. Jensen og den

Erik holder Fylle Mor Ingrid vasker sylteflasker ca. 1952.

anden var vist T. W. Jensen i Struer. Vi gik forbi Strandbjerggård- Bremdal, over jernbaneoverskæringen og til slagteriet.

Når mor om foråret plantede blomster om, satte dem i andre urtepotter, kom der en hestepære ned i bunden af potten, det satte vældig grokraft i planterne, om det lugtede ved jeg ikke, men blomsterne i vindueskarmene var for det meste pæne.

Nede på nordenden af øen, havde Anna og Aksel Askanius en ejendom, der var heste og sommetider kom Aksel kørende med hest og et lille let køretøj, en "gig", det var hvis der skulle hentes doktor eller gæster på odden.

På Hyldbjerggård var der ca. 1950 to Oldenburg heste, I kan tro det var et flot syn, når dette køretøj kom forbi skolen, og en aften køretøjet var på Venø Odde og kørte forbi Strandgården kunne man se månelysen blinke i hjulenes eger, og det var med Åge eller Marius Hunsballe ved tømmerne.

Sønderskov havde mange heste og føl, det var af racen "Belgier" og nogle måske Jysk, men det var før den amerikanske "Leade" traktor blev købt.

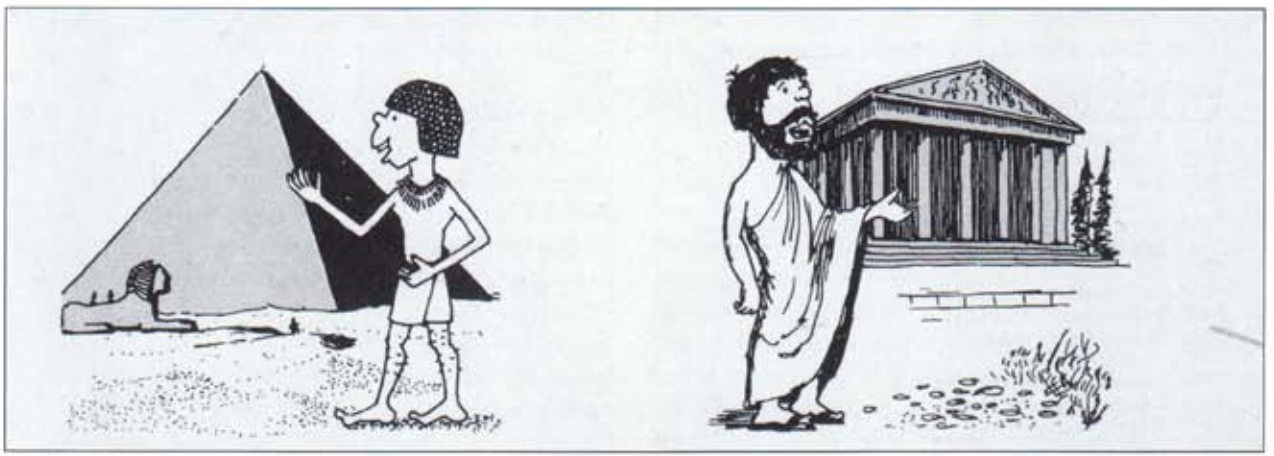
I høst 1951 hentede Bjarne og jeg et læs rugneg på Ørbjerg, det var mig der lagde de lange glatte neg på vognen, Bjarne forkede og kørte hestene fra skok til skok, da negene var læsset kravlede han også op på vogn læsset, og på hjemvejen lod Bjarne de to gule nordbagger heste trave, men da han drejede fra vejen, og lige før lade døren skred ca. de halve af negene med Bjarne og jeg ned på jorden, mor kom ud og sagde: "Det var da godt

der ikke skete noget", det gav så lidt mere arbejde, for nu skulle negene bæres ind til tærskværket i laden.

Køer, kvier og kalve

Mange af køerne på "Strandgården" havde navne. "Højbjerg", nok købt på gården "Højbjerg" i Gudum, "Krøjkær", var også købt i Gudum. "Gammel Wellers" og "Ny Wellers", dem havde vi købt af en handelsmand som hed Wellers Knudsen fra Vinderup, så var der "Gadde", den var rød og var afhornet, og gav en masse mælk. Engang Oluf kom ud i laden var koen Gadde gået løs og så var det han sagde: "Oluf glemte dit halm, Gadde sjæl kan finde". Vi havde ikke malkemaskine, så køerne blev alle håndmalket, jeg lærte at malke i 6 - 7 års alderen, hvor var det dejligt, at drikke varmt nymalket mælk lige fra koen. Man kunne få meget ondt i håndledene, når man malkede og Oluf havde engang en bred læderrem om håndledet, vi sagde, at det var senerne der lettede. Det kunne være vanskelig at holde mælken afkølet, når det var varmt om sommeren, transportspandene blev sat i et kar med vand, som vi pumpede op af brønden med en håndpumpe. På bryggersbordet blev der hældt mælk i et rødt lerfad, og der kom et tykt lag fløde, som mor skummede og det kom i kaffen og måske pisket med et håndpiskeris, og lagt oven på en rabarberkage, eller en lagkage.

Bjarne fortæller, at far gravede en incilagekule til roe top, bag laden, nær ved hønsehuset, men da der var gået nogle år, faldt siderne sammen. Der var også en kartoffel kule kan jeg huske, eller det er måske den samme?

Verdenshistorie.

Eksempel fra side 122

kring middag, kom der mange mennesker forbi, også nogle traktorer. Kjælleriis, som havde et stift ben, eller måske en klumpfod, kom med en kurv på armen, og var på vej ned til Jens Nørbygård (Købmanden). Niels Smed, som han blev kaldt hed egentlig, Niels Nielsen, han

havde et stift ben, var vist som dreng faldet på en sten-trappe. Han cyklede de første år, hvor jeg gik i skolen, så købte han en "Skylon" knallert, og da færgen kom i 1958, købte han en Opel Olympia varevogn. Jens Riis, manden på Nørreriis, kørte på en " Ferguson 31, der

Skolebilleder 1951-52. Øverste række fra venstre Erna Poulsen, Ebba Nikolajsen, Ingeborg Andersen, Grete Overgård, Ingelise Nørbygård og Kirsten Knudsen. Nederste række Erik Jakobsen, Orla Nielsen, Leif Nielsen og Søren Peder ?

Skolebillede ca. 1952. Øverste række fra venstre. Erna Poulsen, Ingerlise Nørbygård, Grete Overgård, Ingeborg Andersen, Lærer Chr. Madsen, Ebba Nikolajsen og Kirsten Knudsen. Mellemste række. Lidt af Orla Nielsen, Erik Jakobsen, Preben Bundgård, Jørn Nikolajsen, Søren Peder, Finn Josefsen og Tove Jensen. Nederste række. Leif Nielsen, Mette Jensen, Grethe Jensen, Henning Jensen, dreng ?, Erik Madsen, dreng ?, Leif Poulsen og Ove Nikolajsen.

var kun en stor lygte på traktoren. Det kunne også være karlen Bertel Nørgård som kørte. Karl Ørskov Pedersen, karlen på "Sønderriis" kom også tit forbi, på en "Ferguson 31." Peder Kusk, kom med en trillebørfuld af ris fra gran eller fyrretræer, som han fyrede med i komfur og kakkelovn og Johannes Thomasen, som boede lige ved skolen så vi tit på vejen, på cykle eller han kom gående, alle på vej ned mod havnen, så de var der når postbåden "Svanen" kom i havn.

Lige nabo til skolen boede Matine og Andreas Borbjerggård, han var fisker, sønnen Børge boede hjemme og var også fisker på hans fars båd "Luna". Børge var fantastisk til at spille håndbold og han var meget god til at løbe på skøjter, hvis han cyklede kunne han holde stille, cyklen helt i balance og han kunne vende styr og forhjul rundt imedens han sad på cyklen.

Badning i skoletiden

Sommeren 1946 var en stor oplevelse for en lille dreng

som mig at begynde skolegangen, der var mange store drenge i skolen, jeg kom snart til at lege med Niels Toftum Madsen, Brian Olsen, Agner Jensen, Kristian Østergård, Uffe Rasmussen, Evan Jensen og Bjarne Jakobsen, mf. Jeg var meget lille af min alder, så jeg så til når præsten kastede 10 øre ud i havnebasinget og de store drenge sprang fra øster kajen, hvor de hentede mønten på bunden af havnen. Præsten, Gordon Pauli Andersen gik på kajen i habit, slips, vest og sorte sko. Det er utroligt når jeg tænker på, at der var en lærerinde Eva Jakobsen som druknede. Hun var gået sammen med skolebørnene ned nord for Venø Havn, for at bade. Det var om formiddagen den 23. juni 1933 ved 11 tiden, det var fralandsvind, der var to af børnene, som af strømme blev ført ud fra land. Den ene af de to kunne selv kæmpe sig mod land igen, men det andet barn, en pige på 10 - 11år, formåede ikke at svømme mod land og kom for langt ud, og det kneb med kræfterne. Den farlige situation var blevet iagttaget fra land, hvor nogle af skolens ældste elever forsøgte at danne kæde. Der fortælles at lærerinden, som også var i badedragt skjulte sit ansigt i begge hænder og sagde: "Jeg kommer ikke ind", hun svømmede ud efter pigen, når også derud, men må kæmpe med hende. Det tager de

nd Skole.

Mindesten over lærerinde
Eva Jacobsen.

Skolebillede 1953-54. Øverste række fra venstre Ebba Nikolajsen, Kirsten Knudsen, Ingeborg Andersen, Orla Nielsen, Anders Nikolajsen, Leif Nielsen, Erik Madsen og Ingerlise Nørbygård. Anden række Henning Jensen, Preben Bundgård og Henning Nikolajsen. Tredje række. Grethe Jensen, Ib Andersen, Mette Jensen, Tove Jensen, og Jens-Jørgen Nørbygård. Forreste række dreng ?, John Erik Andersen, Karl Askanius og Ove Nikolajsen.

dyrebare kræfter. Inde på land står præsten. Han sørger for, at der tilkaldes hjælp og kort efter er et par fiskere ude i deres båd og får fat i lærerinden og pigen, der på dette tidspunkt drev bevidstløs om i vandoverfladen. Heldigvis var der to uddannede sygeplejersker på øen, de går hurtigt i gang med oplivningsforsøg. Pigen kommer snart til

live, men lærerinden er endnu ikke bragt til bevidsthed, da Falck fra Struer kommer til ulykkestedet.

Efter mere end tre timers genoplivningsforsøg opgiver man at få Emma Jacobsen til live. En undersøgelse godtgjorde, at lærerinden var død af hjerteslag, dvs. af over-

Skolebillede ca. 1955. Øverst Johannes Thomasen.

anstrengelse. Den lille ø blev klædt i sorg. Ulykken havde vist, hvor lang tid der ville gå, før hjælp fra fastlandet overhovedet kunne nå frem. Der står en sten ved skolen, til minde om dagen i 1933 mindsten for lærerinden, på stenen står der: "Den som er lejesvend og ikke hyrde, Han forlader fårene og flyer. Men den gode hyrde sætter sit liv til for fårene."

I ca. 1950 - 51 købte Chr. Bundgård, som havde gården Nørre Vejsbjerg, en lille Marsy-Harris traktor, hans søn Erhardt Bundgård flyttede mange kubik meter jord ved skolen, stenen blev flyttet til dens nuværende plads, og der blev en vej imellem skolebakken og mindestenen.

Efter den dramatiske drukneulykke kom der en ny lærerinde, frk. Lauersen. Livet skulle jo gå videre, og skolebørnene skulle undervises, og fra 1938 til 24. april 1946 er Eva Lissi Sørensen lærerinde på øen. I 1946 kommer der igen en ny lærerinde, frk. Nikolajsen, som hjælper Pastor Gordon Andersen med at undervise i Venø skole. Senere efter 1951 gik vi skolebørn med præst og lærer ned til Østerstrand og badede, vi badede nøgne, drenge var under opsyn af de to voksne, som gik i jakkesæt,

pigerne badede længere henne på stranden, men uden opsyn, engang var vi i dejlig sommervejrgående helt ned til "Klovvig", der var meget lavvandet, vi kunne vade langt ud i vandet, Ebba Nikolajsen, stoppede kjolen op i buksebenene, (underbukser) de var lyserøde. Det må have været et skøn syn en sommerdag, hvor alle de brune barnekroppe, der skinner gyldent, når de våde sprang rundt i solen.

Der var også mange store piger i skole i 1946, da jeg kom i skole, Emma Olsen, Inga og Dagny Nielsen, Karen Rigmor Bech Jakobsen, Kirsten Rasmussen, Agnes og Lis Jensen, og så var der Merete Rasmussen, som også kom i skole 1. april 1946. Det var sådan på Venø, at man sagde, at efter grundlovsdag den 5. juni, var vandet i fjorden så varmt, at vi måtte bade, men det er nu sket nogle dage før hvis vejret var varmt. Eks. da Oluf skulle vaskes, før han skulle møde som soldat den 12. maj 1951.

Præsten, Gordon Pauli Andersen, som kom til øen 1946 ville lære os at svømme.

Erik Bech Jakobsen er født på "Strandgården" på Venø i 1939, som den yngste i en søskendeflok på syv. Hans far døde i 1945 af hjertefejl og Eriks store søskende gav et år eller mere, for at hjælpe moderen med arbejdet i hjemmet, gården blev solgt 1. november 1952.

Det var fantastisk for den lille Erik, som voksede op ved Limfjorden og den skønne natur. Erik Bech Jakobsen fortæller så levende om tiden før der kom elektricitet til øen, både det han selv har oplevet og det der er blevet fortalt af gamle Venøboere. Om kirken der er Danmarks mindste, skolen hvor det var præsten som underviste, de mange salmevers, men også om de mange skolekammerater.

Der er mange datoer om konfirmationer, bryllupper og begravelser. Bogen er krydret med små historier, fortællinger og beretninger fra dagliglivet.

Der er beretninger om tiden da traktorerne kom til Venø og det store dræningsarbejde udført både i 1947 og 1952.

Erik Bech Jakobsen fortæller om fiskere, kapsejladser, den lille rofærge, Odden, postbåden, broen og meget mere.

Venø Skole ca. 1952.